

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ
Београд, Ул. Тимочка број 14
60 - Пр.бр.47951/13
Датум: 01.11.2013.године

27.01.2014
Београд
У ИМЕ НАРОДА

06.12.2013
Прекршајни суд у Београду, судија Десанка Чабрило, у прекршајном поступку против окривљеног Микић Предрага из Краљева, због прекршаја из члана 74. став 1. тачка 11. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/2008 и 53/2010), на основу чл. 91, 93 став 1, 94, 214. и 217. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр. 101/05, 116/08 и 111/09), донео је дана 01.11.2013. године, следећу :

ПРЕСУДУ

КРИВ ЈЕ

што није у року од 30 дана од дана 01.07.2012.године када је изабран на функцију саветника председника Републике, поднео Агенцији за борбу против корупције у Београду, извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављења или именовања

- чиме је поступио противно одредби члана 43. став 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, учинивши тиме прекршај из члана 74. став 1. тачка 11. закона, па се на основу наведеног прописа, а за учињени прекршај

ОСУЂУЈЕ

на плаћање **НОВЧАНЕ КАЗНЕ** у износу од **50.000,00 /педесетхиљада/** динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, а уколико то не учини наплата новчане казне ће се извршити принудним путем.

Обавезује се окривљени да на име трошкова прекршајног поступка плати паушално одређен износ у висини од **1.000,00 (једнахиљада)** динара, у истом року као и новчану казну а у противном исти ће се наплатити принудним путем.

Образложење

Агенција за борбу против корупције Републике Србије поднела је дана 14.05.2013.године Захтев за покретање прекршајног поступка број 014-46-00-8/2013-08 против окривљеног Микић Предрага, због прекршаја ближе описаног у изреци ове пресуде.

Поводом поднетог захтева покренут је прекршајни поступак а окривљени Микић Предраг је уз браниоца адвоката Данеле Бркић доставио писмену одбрану у којој је пре свега истакао да је у конкретном случају реч о правној заблуди. Објаснио је да је именован на место саветника председника Републике почев од 01.07.2012.године, да на овој функцији не прима

појединачних аката, па како се одређује члана 2. став 1. алинеја 3. Закона о Агенцији за борбу против корупције, носиоцем јавне функције сматра лице које има овлашћење руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката, то је држао да се на њега не односи обавеза подношења извештаја Агенцији. Напоменуо је да је по струци економиста, да не познаје прописе, и да је овакво објашњење добио од стручне службе Генералног секретаријата, тим пре што не прима никакву накнаду. Након примљеног Обавештења од стране Агенције за борбу против корупције број 46-00-0024/12-08 од 12.02.2013.године, одмах је у остављеном року доставио предметни извештај о имовини и приходима дана 28.02.2013.године. Сматра да то што је након добијања објашњења од стране стручне службе Генералног секретаријата, погрешно сматрао да постоје околности (непримање накнаде за свој рад) које искључују његову обавезу подношења извештаја о имовини и приходима, мишљења је да ова околност искључује и његову прекршајну одговорност. Како је и добровољно, после извршења прекршаја за који је прописана новчана казна, поднео Извештај о имовини и приходима и на тај начин отклонио противправно стање, предлаже да суд обустави поступак сходно члану 41. Закона о прекршајима. Осима наведеног истакао је и то да му је Решењем Агенције за борбу против корупције број 014-46-00-8/2013-08 од 11.03.2013.године, изречена мера упозорења због кашњења у достављању извештаја јер је Агенција "нашла да се у конкретном случају и изрицањем мере упозорења може превентивно деловати на функционера да се убудуће придржава прописа који уређују његове обавезе", па сматра да је изреченом мером постигнут циљ и сврха кажњавања, те предлаже изрицање опомене. Поред наведеног предлаже да се узме у обзир и то да радњом окривљеног нису наступиле никакве штетне последице, да је потпуно тачно и истинито приказао стање имовине и прихода на дан ступања на функцију и да подржава напоре Агенције за борбу против корупције на спровођењу Националне стратегије за борбу против корупције. Истакао је и то да до сада није прекршајно кажњаван и у потпуности поштује прописе, да има четворо малолетне деце коју издржава, да га последице овог прекршаја тешко погађају посебно јер је до прекршаја дошло искључиво услед његовог незнања и непознавања прописа, па моли да му се прописана казна ублажи.

У току доказног поступка прочитани су Обавештење Генералног секретаријата председника Републике од 01.08.2012.године о ступању на функцију саветника председника Републике Предрага Микића дана 01.07.2012.године, Извештај окривљеног од 28.02.2013.године, Допис Агенције за борбу против корупције број 46-00-0024/12-08 од 12.02.2013.године упућен окривљеном којим се обавештава о покретању поступка, Изјашњење окривљеног од 26.02.2013.године и Решење Агенције за борбу против корупције број 014-46-00-8/2013-08 од 11.03.2013.године. Других предлога за извођење доказа није било.

Брижљиво ценећи све изведене доказе појединачно, у узајамној вези, те у вези са одбраном окривљеног, а у смислу члана 84. Закона о прекршајима, утврђено је да је поднети захтев основан и да су се у радњама окривљеног ближе описаним у изреци пресуде, стекла сва битна обележја прекршаја из члана 74. став 1. тачка 11. Закона о Агенцији за борбу против корупције. То стога што је пре свега утврђено као неспорно да је окривљени именован на јавну функцију као саветник председника Републике дана 01.07.2012.године а да није пријавио имовину и приходе у року од 30 дана од дана именовања Агенцији за борбу против корупције. Утврђено је и то да наводи из одбране окривљеног нису околности које искључују његову одговорност за прекршај, већ само ближе објашњавају околности под којима је до извршења прекршаја дошло, и то:

- навод окривљеног да је био у правној заблуди, није околност која искључује његову одговорност сходно члану 21. Закона о прекршајима, већ се учинилац који из оправданих разлога није знао да је та радња забрањена може блаже казнити, а суд не налазу да у конкретном случају постоје оправдани разлози на страни окривљеног, јер је он дипломирани економиста, дакле високе је стручне спреме, именован је на јавну функцију те његово понашање и однос према прописаним обавезама треба да буде за пример, а његов навод да је био погрешно информисан од стручне службе да не треба да поднесе извештај и то што не прима зараду нити било какву накнаду, оцењен је као усмерен на избегавање прекршајне одговорности јер је управо Генерални секретаријат председника Републике обавестио Агенцију

за борбу против корупције о његовом именовању, окривљени није предложио извођење било каквог доказа, а то што не прима зараду нити било какву накнаду није околност која функционере изузима од обавезе да доставе извештај о имовини и приходима;

- навод окривљеног да је након достављања Обавештења од стране Агенције за борбу против корупције број 46-00-0024/12-08 од 12.02.2013.године, одмах у остављеном року доставио предметни извештај о имовини и приходима дана 28.02.2013.године, те да то заједно са чињеницом да је погрешно сматрао да непримање накнаде за свој рад, искључује његову одговорност, је неоснован јер чињеница да је доставио извештај након обавештења Агенције је само околност о којој суд води рачуна приликом одлучивања о прекршајној санкцији;

- навод окривљеног да је добровољно, после извршења прекршаја за који је прописана новчана казна, поднео Извештај о имовини и приходима и на тај начин отклонио противправно стање, због чега предлаже да суд обустави поступак сходно члану 41. Закона о прекршајима, је одбачен као неоснован јер је услов да се на основу члана 41. Закона о прекршајима, обустави поступак, поред тога да је за прекршај прописана новчана казна је и то што је окривљени и сам навео, да је добровољно, после извршења прекршаја а пре покретања поступка отклонио противправно стање, а окривљени није добровољно извршио обавезу већ је то учинио тек када га је о неизвршеној обавези обавестила Агенција;

- навод окривљеног да му је Решењем Агенције за борбу против корупције број 014-46-00-8/2013-08 од 11.03.2013.године, изречена мера упозорења због кашњења у достављању извештаја због чега сматра да је изреченом мером постигнут циљ и сврха кажњавања, те предлаже изрицање опомене, оцењен је такође као неоснован јер изречена мера упозорења од стране Агенције је управна мера, и није околност због које се на основу члана 44. Закона о прекршајима, може изрећи опомена, али се опомена може изрећи када је учинилац пре доношења пресуде испунио прописану обавезу;

- остали наводи из одбране окривљеног цењени су приликом одлучивања о прекршајној санкцији.

На основу оцене изведених доказа, утврђено је да је окривљена поступио противно одредби члана 43. став 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, према којој је функционер дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именовања поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављења или именовања, а окривљени није у наведеном року од дана именовања на функцију саветника председника Републике поднео извештај о имовини и приходима, чиме је учинио прекршај из члана 74. став 1. тачка 11 закона. Оцењено је да је окривљени у време извршења прекршаја могао схватити значај свог чињења те да је био урачунљив. Оцењено је такође да је окривљени није био свестан могућности наступања забрањене последице иако је према околностима и према својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности, те да је прекршај учинио из нехата. Закључено је стога да је у смислу члана 19. став 1. Закона о прекршајима, окривљени крив за учињени прекршај, јер је за прекршајну кривицу сходно ставу 2. наведеног члана закона, довољан и нехат учиниоца. На основу изложеног одлучено је као у изреци ове пресуде.

Приликом одмеравања висине казне цењене су све околности предвиђене чланом 39. Закона о прекршајима, које су утицале на висину казне, а нарочито тежина и последица прекршаја, околности под којима је прекршај учињен, степен кривице учиниоца, његове личне прилике и држање после учињеног прекршаја, те су као олакшавајуће околности за окривљеног прихваћене околности да је признао прекршај, да до сада није прекршајно кажњаван, да је прекршај учинио из нехата и да је обавезу да достави извештај о имовини и приходима Агенцији за борбу против корупције, извршио по добијању њиховог обавештења, па обзиром да је чланом 74. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, прописана новчана казна у износу од 50.000,00 до 150.000,00 динара, окривљени је осуђен на плаћање новчане казне у минималном износу од 50.000,00 динара као у изреци пресуде.

Оцењено је да је изречена казна у оквиру опште сврхе прекршајних санкција предвиђене чланом 5. став 2. Закона о прекршајима, те да ће се изрицањем исте постићи сврха кажњавања

прописана чланом 28. став 2. истог закона. Основано се може очекивати да ће изречена казна изразити друштвени прекор учиниоцу због извршеног прекршаја и да ће утицати на њега и сва остала лица да у будуће не чине прекршаје и допринети да грађани поштују правни систем.

Сходно члану 38. Закона о прекршајима, одлучено је да ће се, уколико окривљени не плати изречену новчану казну у одређеном року, наплата новчане казне извршити принудним путем.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 130. и 131. став 1. Закона о прекршајима, јер је окривљени кажњен за прекршај, при чему је судија ценио сложеност и трајање поступка.

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде, на основу члана 228. Закона о прекршајима, може се изјавити жалба Вишем прекршајном суду у Београду у року од 8 дана од дана достављања пресуде, а преко овог Прекршајног суда као првостепеног. Жалба се може непосредно предати или упутити поштом препоручено на адресу Београд, Тимочка број 14. Жалба подлеже судској такси у висини од 900,00 динара, а уплаћује на жиро рачун број 840-29718845-76, са позивом на број 38-020.

Пресуђено у Прекршајном суду у Београду, дана 01.11.2011.године под бројем 60 - Пр.бр. 47951/13.

